

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **J. J.**, v řízení zastoupeného JUDr. Markem Křížem, Ph.D., advokátem se sídlem Karviná-Fryštát, Masarykovo nám. 91/28, proti žalovanému **Celnímu ředitelství Ostrava** se sídlem Ostrava-Přívoz, nám. Sv. Čecha 547/8, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28.5.2010 č.j. 3675/2010-140100-21, ve věci spotřební daně,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Celního ředitelství Ostrava ze dne 28.5.2010 č.j. 3675/2010-140100-21 se pro vady řízení **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 7.760,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Marka Kříže, Ph.D., advokáta se sídlem Karviná-Fryštát, Masarykovo nám. 91/28.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání proti rozhodnutí

Celního úřadu Frýdek-Místek ze dne 23.10.2009 č.j. 9302/09-046100-024, kterým byla žalobci vyměřena spotřební daň ve výši 4.066.425,- Kč na základě závěru, že žalobce skladoval vybrané výrobky ve větším množství.

Namítá, že žalovaný vycházel zejm. z výpovědí osob M., H. a B. v rámci podání vysvětlení, zatímco v trestním řízení (z něhož pocházejí i tyto výpovědi) byla shromážděna řada dalších důkazů, navíc uvedené osoby byly v dále pokračujícím trestním řízení vyslechnuty znovu v procesním postavení svědků. Žalovaný tak hodnotil jen některé důkazy, a to výhradně důkazy pro žalovaného výhodné.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Provedené dokazování má za dostatečné. Žalobce shromážděné důkazy nijak nevyvrátil ani nezpochybnil (zejm. výpovědi osob M. B., L. B., M. a H.). Co do trestního řízení zdůrazňuje, že to bylo vedeno jiným orgánem, s jinými procesními mechanismy, nejednalo se ani o řízení ve věci daňového trestného činu. S ohledem na hodnocení již zajištěných výpovědí uvedených osob je jejich výsledek v tomto řízení nadbytečný. Žalobce podle žalovaného pouze – bez předkládání důkazů – setrvává na opačném hodnocení než celní orgány. Žalobce byl navíc jako skladovatel vybraných výrobků označen i v usnesení Okresního soudu v Benešově ze dne 31.3.2008 č.j. X, na které sám odkazuje.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)].

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že napadené rozhodnutí je vystavěno na hodnocení výpovědí osob M. B., L. B., M. a H. při jejich zadržení, kdy tyto osoby vypovídaly ke svému zadržení v pozici podezřelého před sdělením obvinění. S ohledem na dobu a okolnosti jejich výpovědi krajský soud uzavírá, že vypovídaly-li tyto osoby v procesním postavení podezřelého před zahájením trestního stíhání, jednalo se o podání vysvětlení podle § 158 odst. 3 zák. č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestního řádu), ve znění pozdějších změn a doplnění.

Pokud žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že závěr o skladování vybraných výrobků žalobcem učinil i Okresní soud v Benešově v žalobcem odkazovaném usnesení, pak žalovaný učinil tuto zmínku jen jako vypořádání se s odvolacími námitkami, neboť sám uvádí, že rozhodné pro posouzení věci jsou právě výpovědi osob M. B., L. B., M. a H. při jejich zadržení, z nichž učinil celní úřad a žalovaný vlastní závěry (srov. str. 11 napadeného rozhodnutí).

K otázce použitelnosti vysvětlení podle § 158 odst. 3 trestního řádu se vyslovil zdejší soud již v rozsudku ze dne 3.4.2008 č.j. X, v němž vyslovil, že při těchto úkonech není postupováno podle ustanovení o výslechu svědka (§ 97 až 104 trestního řádu), tyto po zahájení trestního stíhání slouží státnímu zástupci a obviněnému pouze ke zvážení návrhu, aby osoba, která vysvětlení podala, byla vyslechnuta jako svědek, a soudu k úvaze, zda takový důkaz provede. Nic jiného účelem podání vysvětlení dle § 158 trestního řádu není, přičemž zásadně k obsahu těchto vysvětlení v řízení před soudem nelze jakýmkoliv způsobem přihlížet při provádění dokazování ani při rozhodování ve věci, pokud však trestní řád

nestanoví jinak. V daném směru, tj. ve vztahu k přihlížení k těmto vysvětlením v daňovém řízení, trestní řád jinak nestanoví. Platí-li shora uvedený zákaz ve vztahu k orgánům činným v trestním řízení, vztahuje se tím spíše na daňové řízení, což má za následek, že vysvětlení podaná dle § 158 trestního řádu nemohou být v daňovém řízení důkazními prostředky a jejich obsah nelze ani osobám, jež vysvětlení podaly, předeštět. Tyto mohou zejména finančním orgánům (ale i daňovému subjektu) sloužit jen ke stejnému účelu jako státnímu zástupci a soudu, jak uvedeno shora.

Krajský soud neshledal ani v nyní posuzované věci žádné důvody, které by jej vedly ke změně uvedeného závěru, zejm. poté, co obdobný závěr vyslovil i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 9.9.2010 č.j. 1 As 34/2010-73, Sb. NSS č. 2208/2011, dostupné na www.nssoud.cz.

Krajský soud proto uzavírá, že žalovaný vystavěl své rozhodnutí na procesně nepoužitelných důkazech, a proto zatížil řízení vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. To je důvodem pro zrušení jeho rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.

Krajský soud pokládá za nutné též korigovat závěr žalovaného o tom, že žalobce bez předkládání důkazů toliko setrvává na svém hodnocení.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobce již v odvolání i dříve (srov. např. protokol z 24.9.2009) namítal skutečnosti zjištěné v trestním řízení vedeném proti němu, kdy zdůrazňoval svědecké výpovědi osob M. B., L. B., M. a H. Zcela zjevně tak označil důkaz způsobilý vyvrátit důkazy, na nichž jsou vystavěna rozhodnutí celního úřadu a žalovaného – trestní spis Okresního soudu v Benešově sp. zn. 2 T 154/2007.

Nebylo přitom povinností žalobce tento důkaz (trestní spis) zajistit a celním orgánům předložit, neboť tento nebyl v žalobcově držení (stejně není povinností daňového subjektu přivést ke správci daně svědka, jehož výpověď je navrhována). Ze spisu neplyne ani žádná skutečnost, která by žalovanému či celnímu úřadu bránila v zapůjčení uvedeného spisu od Okresního soudu v Benešově.

Žalobce ve svém odvolání navíc k uvedeným osobám uvedl, že žijí a není problém je v daňovém řízení vyslechnout, čímž zjevně učinil důkazní návrh na výslech těchto osob. S ohledem na tento důkazní návrh krajský soud upozorňuje žalovaného pro jeho další řízení, že listiny, z nichž je patrný obsah výpovědí svědků podaných v jiných řízeních o právech a povinnostech než v daňovém řízení, v němž má dotyčná listina sloužit jako důkaz, mohou být podkladem pro rozhodnutí jen, není-li to na úkor práva daňového subjektu být přítomen výslechu svědka a klást mu otázky, byly-li pořízeny i v jiných ohledech v souladu se zákonem a dostaly-li se do sféry správce daně zákonným způsobem (§ 31 odst. 4 zákona o správě daní a poplatků). Uvedené listiny musí být daňovému subjektu zpřístupněny, aby se mohl seznámit s jejich obsahem a případně navrhnout další důkazy, které by zjištění z nich vyplývající upřesnily, korigovaly či vyvrátily. V případě, že výpovědi svědků zaznamenané v listinách jsou v rozporu s jinými důkazy provedenými v daňovém řízení, je třeba tento rozpor odstranit, a to zpravidla výsledkem dotyčných svědků (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.1.2008 č.j. 2 Afs 24/2007-119, Sb. NSS č. 1572/2008, www.nssoud.cz).

S ohledem na to, že žalovaný a celní úřad zatížili řízení vadami, které jsou způsobilé přivodit nezákonné rozhodnutí o věci samé, krajský soud napadené rozhodnutí bez jednání podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. zrušil a věc podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm jsou správní orgány vázány právními názory vyslovenými v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z procesního úspěchu žalobce ve sporu, kdy žalobci tak dle § 60 odst. 1 s.ř.s. vzniklo vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří:

- a) zaplacený soudní poplatek 2.000,- Kč
- b) náklady právního zastoupení advokátem
 - α) odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 2.100,- Kč bez DPH / úkon při těchto poskytnutých úkonech právní služby:
 - 1) příprava a převzetí věci § 7, § 9 odst. 3 písm. f)
 - 2) sepsání žaloby vyhl. č. 177/1996 Sb. 4.200,- Kč
 - β) paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300,- Kč bez DPH / úkon při úkonech právní pomoci § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. 600,- Kč
 - γ) DPH 20% z částek uvedených pod písm. α), β) § 57 odst. 2 s.ř.s. 960,- Kč

Celkem

7.760,- Kč

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení shora uvedenou částku, a to dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o.s.ř.“) k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 17. května 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu